

Ikt. sz.: EUB-42/1-3/2023.

EUB-1/2023. sz. ülés
(EUB-19/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2023. február 27-én, hétfőn, 9 óra 19 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről (2022)</i>	5
<i>Dr. Bóka János expozéja</i>	6
<i>Kérdések, vélemények, reagálások</i>	10
<i>Tájékoztató a svéd EU-elnökség programjáról és prioritásairól</i>	15
<i>Dag Filip Hartelius expozéja</i>	16
<i>Dr. Bóka János tájékoztatója</i>	18
<i>Kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	19
<i>Az ülés berekesztése</i>	25

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről (2022)

Előterjesztő:

Dr. Bóka János, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára

2. Tájékoztató a svéd EU-elnökség programjáról és prioritásairól

Előterjesztő:

Dag Filip Hartelius, Svédország nagykövete

Dr. Bóka János, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke
Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Barkóczy Balázs (DK), a bizottság alelnöke
Balassa Péter (Jobbik), a bizottság alelnöke
Illés Boglárka (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Fekete-Győr András (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Juhász Hajnalka (KDNP) Tessely Zoltánnak (Fidesz)
Tiba István (Fidesz) dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főosztályvezető-helyettes
Dr. Tamás Csaba Gergely bizottsági főmunkatárs
Nyilas Dániel bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Bóka János államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dag Filip Hartelius Svédország nagykövete
Koranisz Laokratisz görög nemzetiségi szószóló
Győri Enikő európai parlamenti képviselő

Megjelent

Járóka Livia európai parlamenti képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 19 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCHIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai Ügyek Bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, a napirendi pont előadóját.

Első teendőnk a határozatképeség megállapítása: az aláírt jelenléti ív alapján és az eseti képviseleti megbízásokkal bizottságunk határozatképes.

Második teendőnk a napirend megállapítása. Képviselőtársaim a törvényi előírásnak megfelelően a múlt hét végén megkapták a napirendi javaslatomat. A mai napra két napirend megtárgyalását terveztük: 1. tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről, az előterjesztő Bóka János, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára, akit ezúttal is köszöntök; 2. tájékoztató a svéd EU-elnökség programjáról és prioritásairól, előterjesztő Dag Filip Hartelius Svédország nagykövete és természetesen Bóka János, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a napirendi pontokkal kapcsolatban van-e valakinek kérdése. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen.

Szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja a napirendi pontok megtárgyalását? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy tájékoztassam képviselőtársaimat, hogy a mai bizottsági ülésre vonatkozóan előzetesen írásban jelezték távolmaradásukat Juhász Hajnalka és Tiba István képviselők. *(Riz Gábor megérkezik az ülésre.)*

Szeretném bejelenteni, hogy az elmúlt hétvégén a lengyelországi Krasiczynban jártam, a Kárpátok Európája konferencián, ahol az ukrainai helyzet mellett a közép-európai parlamenti diplomácia lehetőségeit, a regionális vasúti közlekedés fejlesztési lehetőségeit is megvitattuk.

Köszöntöm Győri Enikő európai parlamenti képviselő asszonyt. Enikő volt még a kilencvenes években bizottságunk első főtanácsadója.

Tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről (2022)

Tisztelt Bizottság! Akkor hozzákezdünk az 1. napirendi pont megtárgyalásához: tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről; az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 69. §-a alapján történik mindez. Köszöntöm ismét a napirendi pont előterjesztőjét, Bóka Jánost, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárát.

Tisztelt Bizottság! Az elmúlt évet az ukrainai háború határozta meg, azt is mondhatnánk, hogy a 2022. esztendő Közép-Európa számára a háború éve volt, és egyelőre sajnos 2023. is az. Államtitkár úrtól egy rövid összefoglalást kérünk például az energiaválságról, a megnövekedett megélhetési költségekről, aztán arról is, hogy lezárult az Európa jövője konferencia, valamint az illegális migrációról, az új tagjelölt országokról és természetesen a jogállamisági ügyek kapcsán.

Tisztelt Bizottság! Akkor átadom a szót államtitkár úrnak, majd a rövid előadása után lehetősége nyílik képviselőtársaimnak a kérdések feltevésére. Összegyűjtjük a kérdéseket, és utána visszaadjuk államtitkár úrnak a szót válaszadásra. Államtitkár úr, önt illeti a szó, tessék parancsolni!

Dr. Bóka János expoézja

DR. BÓKA JÁNOS államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Örülök, hogy itt lehetek, és áttekintést adhatok önöknek arról, hogy az elmúlt évben a francia és a cseh uniós elnökség alatt melyek voltak a kiemelt európai uniós politikai és jogalkotási kérdések, illetve a magyar kormány ezekben a vitákban és ezekben a döntésekben milyen pozícióval vett részt. Természetesen a kérdéseikre is nagyon szívesen válaszolok a rövid expoézét követően.

Egyetértek elnök úrral abban, hogy a tavalyi év az Ukrajna elleni orosz agresszióra adott politikai-gazdasági válasz jegyében telt el. Ez a kérdés az, ami fókuszálta az Európai Unió tevékenységét, minden döntéshozatali eljárás, minden dosszié valamilyen módon ehhez az agresszióhoz kapcsolódott.

Az Európai Unió kezdetektől fogva azt a pozíciót képviselte, hogy Ukrajna szuverenitását és területi integritásának helyreállítását minden körülmények között és feltétlenül támogatja. Az Európai Unió támogatása pénzügyi, katonai és humanitárius segítségben öltött testet, illetve az Európai Unió Oroszországgal szemben számos gazdasági és személyi jellegű szankciót fogadott el. A szankciós csomagok száma a múlt héttel 10-re emelkedett. Az Európai Unió e mellett a támogatási és szankciós rendszer mellett dolgozik azon, hogy megfelelő platformot hozzon létre Ukrajna újjáépítésének támogatására, az emberiség elleni bűntettek elkövetőinek az elszámoltatására, a szankciók megkerülésének megakadályozására, illetve az elkobzott orosz vagyon felhasználására, természetesen a nemzetközi és az uniós jog tiszteletben tartása mellett.

Az Európai Unió az orosz-ukrán háborúval kapcsolatban számos politikai vitát folytatott le. A politikai viták eredményeképpen sikerült az európai uniós egységet mindvégig megőrizni. Mi arra számítunk, hogy ez a háború elhúzódó háború lesz. Bízunk abban, hogy az Európai Unión belül is hamarosan a béketeremtés, a fegyverszünet és a tárgyalásokra vonatkozó retorika fog megerősödni a háborús retorikával szemben. Úgy gondoljuk, egy elhúzódó fegyveres konfliktus az Európai Unió szomszédságában nem áll az Európai Unió érdekében, az Európai Uniónak ezért a jövőben a béketeremtésre kellene fókuszálnia és olyan politikákat elfogadnia a válsággal kapcsolatban, amely az Európai Unió érdekében áll.

Az orosz agresszióval kapcsolatban kiemelt fókuszot kapott az energiapolitika kérdése az Európai Unióban. Ez az energiapolitika egyrészt az energiabiztonság, másrészt az energiaárak, harmadrészt pedig a klímapolitika szemszögéből jelentkezett. E tekintetben számos olyan jogalkotási aktus is elfogadásra került, ami nem kapott kiemelt politikai figyelmet, de a magyar energetikai érdekek és Európa energiaellátásának biztonsága szempontjából kiemelt jelentőségű. Idetartozik a kiegészítő taxonómia delegált rendelete, amit a Bizottság elfogadott. Ez a gáz- és atomenergia-ágazatok egyes tevékenységével kapcsolatban azt a rendelkezést tartalmazza, hogy a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek közé tartoznak. Ez nagyon fontos a magyar energiapolitikai prioritások végrehajtása szempontjából.

A Bizottság 2022 májusában tette közzé az úgynevezett REPowerEU-csomagot. Ez a csomag elvileg azt a célt szolgálta, hogy az orosz energiafüggőség enyhítése érdekében az egyes tagállamok támogatást kaphassanak a szükséges infrastrukturális és egyéb beruházások megvalósítására. Azt sajnálattal kellett látnunk, hogy ez a csomag a tárgyalás során eltérő fókuszot kapott, és azoknak a tagállamoknak a támogatását, amelyek leginkább függenek az orosz energiahordozóktól, nem helyezte egyértelműen a csomag középpontjába. Bízunk abban, hogy a REPowerEU-csomag, ami egyébként természetét tekintve osztja a helyreállítási alap sorsát, hamarosan megnyílik azon

tagállamok számára is, amelyek leginkább függenek az orosz energiahordozóktól, és amely függőség enyhítése ennek a csomagnak az elsődleges célja lett volna.

A klímapolitikával kapcsolatban folytatódott az úgynevezett „Fit for 55”-csomag tárgyalása. Ez a megújulóenergia-irányelv, illetve az energiahatékonysági irányelv felülvizsgálatára tett javaslatot. Ezek közül kiemelendő a kibocsátáskereskedelmi rendszer reformja, illetve a reform negatív szociális hatásait ellensúlyozandó szociális klímaalap elfogadása. Ehhez kapcsolódik a személygépjárművek és haszongépjárművek szén-dioxidkibocsátás-csökkentési előírásainak a tárgyalása is, ahol a tavalyi év során komoly előrehaladást sikerült elérni, ami lehetővé tette a politikai döntés megszületését az idén.

Itt a magyar álláspont az észszerű és teljesíthető célszámok meghatározása, illetve reális határidők tűzése, különös tekintettel arra, hogy az európai gazdaságra a szomszédunkban zajló háború, illetve az állami támogatási verseny, amelyet az Egyesült Államok döntése kezdeményezett ezen a területen, milyen súlyos terheket ró.

Az általános uniós versenyképesség tekintetében is döntések születtek, ezek a döntések a mi megítélésünk szerint még nem érik el azt a szintet, ami lehetővé tenné, hogy az Európai Unió versenyképességét megőrizve, esetleg még azt javítva is kerüljön ki a jelenlegi gazdasági válságból.

Az uniós versenypolitika általános felülvizsgálata évek óta folyamatban van, ezzel a felülvizsgálattal Magyarország is egyetért. A belső piacot torzító hatások, a külföldi támogatásokról szóló, most januárban hatályba lépett javaslat lehetővé teszi azt, hogy a versenyt torzító külföldi támogatásokat vizsgálják a hatóságok és a kezdeményezettek tevékenységét megfelelően szabályozzák. Két alapvető jelentőségű rendelet is elfogadásra került: a digitális piacokról szóló rendelet, illetve a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet, amely alapvetően meg fogja határozni ezt a gazdasági szegmenst.

Az európai félvezetőgyártás megerősítését célzó javaslat, a Chips Act is komoly előrehaladást ért el a francia és a cseh elnökség alatt. Ez magyar szempontból is kiemelkedően fontos, a gépjárműgyártáshoz szükséges félvezetőkapacitás európai megteremtésének a céljával született ez a rendelkezés, és az ellátási láncok fenntartása szempontjából kiemelkedően fontos.

A foglalkoztatás és a szociálpolitika területén is születtek döntések. Itt a minimálbér-irányelvre, illetve a bértranszparenciairányelv-tervezetre szeretnék utalni, mind a két tekintetben a magyar kormány markáns álláspontot foglalt el. Mi úgy gondoljuk, hogy e tekintetben a szubszidiaritás, a tagállami szabályozási mozgástér megtartása kulcsfontosságú, és ügyelni kell arra, hogy ezek a rendelkezések a gazdasági versenyképességünk alapjait ne veszélyeztessék, miközben természetesen a magyar kormány intézkedéseivel is bizonyította, hogy a „megfelelő munkáért megfelelő díjazás” elvét a gyakorlatban követi.

A mezőgazdaság tekintetében fontos kiemelni, hogy a magyar nemzeti KAP-stratégiát az Európai Bizottság 2022. november 7-én elfogadta, ez a 2023 és 2027 közötti időszakban tervezett kifizetések szabályozása miatt kiemelkedő. Folyamatban van a mezőgazdaság tekintetében egy olyan rendeletjavaslatnak a tárgyalása, amely a növényvédő szerek fenntartható használatáról szól. E javaslat szerint 2030-ig ezeknek a növényvédő szereknek a felhasználását 47-60 százalékkal kellene csökkenteni. Mi úgy gondoljuk, hogy a Bizottság javaslatát kellő hatásvizsgálat, hatástanulmányok nem előzték meg, és kiemelkedően nagy terhet róna azokra a tagállamokra, ahol a növényvédő szereknek a használata az európai uniós átlag alatt van jelenleg is, ideértve Magyarországot is. Számos tagállammal együttműködve sikerült elérnünk azt, hogy a

Tanács a Bizottságot a hatásvizsgálat kiegészítésére hívja fel, így ennek a tervezetnek a tárgyalása tovább folytatódik.

A közlekedéspolitika szempontjából fontos kiemelni egy transzeurópai közlekedési hálózatról szóló rendeletervezetet. Itt a francia és különösen a cseh elnökségnek köszönhetően sikerült valamennyi magyar érdeket érvényesítenünk. Kiemelt eredmény, hogy a Budapest-Belgrád vasútvonal és a párhuzamos M5-ös autópálya egyszerre szerepel a Rajna-Duna, illetve a nyugat-balkáni európai közlekedési folyosókban.

A bővítési politika tekintetében kiemelkedő esemény volt, hogy Észak-Macedóniával és Albániával 2022. július 19-én kormányközi konferenciát tartottak. Albánia hivatalosan is megkezdte a csatlakozási tárgyalásokat, Észak-Macedónia a csatlakozási tárgyalásokat megelőző fázisban van. Bosznia-Hercegovina és Koszovó tekintetében is lehet előrelépésről beszámolni: az Európai Tanács 2022 decemberében megadta a tagjelölti státuszt Bosznia-Hercegovinának, Koszovó pedig hivatalosan átadta EU-tagsági kérelmét a cseh elnökségnek. A svéd elnökség keretei között jelenleg politikai vita zajlik arról, hogy ezzel a csatlakozási kérelemmel jelenleg az uniós intézményeknek milyen teendője legyen.

A Nyugat-Balkánon túlmenően Ukrajna, Moldova és Georgia is benyújtotta tagjelölti kérelmét. A júniusi Európai Tanácson arról született döntés, hogy Ukrajna és Moldova tagjelölti státuszt kap, Georgiának pedig bizonyos további feltételeket kell teljesíteni ahhoz, hogy ő maga is tagjelöltté válhasson.

Tavaly sor került az EU-Nyugat-Balkán-csúcstalálkozóra decemberben, októberben pedig francia kezdeményezésre, de a cseh elnökség alatt megtartották az Európai Politikai Közösség első csúcstalálkozóját Prágában.

Talán néhány szóban tájékoztatnám a tisztelt bizottságot arról, hogy az európai uniós forrásokhoz való magyar hozzáférés tekintetében az elmúlt évben milyen események történtek, és mik a kilátások erre az évre. Itt az európai uniós forrásokhoz való hozzáférést három, egymástól elkülönülő, de egymással szorosan kapcsolódó eljárás akadályozza. Az egyik az úgynevezett kondicionalitási eljárás, amelynek keretében hozott intézkedések bizonyos operatív programok előirányzatainak az 55 százalékos felfüggesztését rendelték el, illetve a központi kezelésű programokhoz való hozzáférést bizonyos entitások számára blokkolják.

Ehhez kapcsolódik az újjáépítési terv kereteiben meghatározott, úgynevezett szupermérőföldkövek teljesítése, mely szupermérőföldkövek teljesítése előfeltétele annak, hogy az újjáépítési forrásokból Magyarország az öt megillető forrásokhoz hozzájusson.

Emellett van egy harmadik lába az uniós forrásokhoz való hozzáférést blokkoló tényezőknél, ez pedig az úgynevezett horizontális feljogosító feltételek kérdése, mely horizontális feljogosító feltételek különböző mértékben különböző programokat blokkolnak. A horizontális feljogosító feltételek közé tartoznak az igazságszolgáltatással kapcsolatban megfogalmazott aggályok, az akadémiai szabadsággal kapcsolatban megfogalmazott aggályok, a gyermekvédelmi törvény rendelkezéseivel kapcsolatban megfogalmazott aggályok, illetve a migrációs és menekültügyi szabályozás végrehajtásával kapcsolatos aggályok. Ezek a horizontális feljogosító feltételek, mint említettem, nem azonos módon, de valamennyi bizonyos mértékben az uniós forrásokhoz való hozzáférést blokkolja.

A magyar kormány tavaly nyártól kezdődően részletes, hosszadalmas tárgyalásokat folytatott az Európai Bizottsággal a kondicionalitási eljárásban megfogalmazott aggályokkal kapcsolatban. Ezek a tárgyalások a magyar kormány és a Bizottság közötti megállapodással zárultak, mely megállapodás eredményeképpen a

Bizottság kijelentette, hogy amennyiben a vállalt kötelezettségeket Magyarország teljeskörűen végrehajtja, ez alkalmas a Bizottság aggályainak a rendezésére. A mi álláspontunk szerint a Bizottsággal kötött megállapodás valamennyi elemét teljesítettük, a Bizottság azonban további politikailag motivált elvárásokkal állt elő, mely elvárásokat az Európai Parlamenttel kötött politikai alku keretében fogalmazta meg, és ennek értelmében hozott olyan döntést, hogy Magyarországgal szemben a javasolt felfüggesztési intézkedéseket fenntartja.

A Tanácsban erről a bizottsági javaslatról komoly politikai vita alakult ki. A Tanácsban is az a meggyőződés vált irányadóvá, hogy a Bizottság nem feltétlenül objektíven és az érdekek alapján ítélte meg Magyarországnak a végrehajtási intézkedéseit, ezért a Tanács első körben a Bizottságot az értékelés felülvizsgálatára szólította fel, ezt követően pedig a Bizottság által javasolt 65 százalékos felfüggesztést 55 százalékos mértékűre csökkentette.

Az újjáépítési alap szupermérföldköveivel kapcsolatban a teendőket Magyarországnak az újjáépítési terve tartalmazza. Ezeknek a szupermérföldköveknek a végrehajtása a Bizottsággal folytatott folyamatos konzultáció kereteiben zajlik. Bízunk benne, hogy ezen szupermérföldkövek teljesítése lehetővé teszi azt, hogy Magyarország már az év első felében az újjáépítési alap forrásaihoz hozzáférjen.

A horizontális feljogosító feltételek kezelése azokon a területeken zajlik, amely területek Magyarország számára jogilag és politikailag vállalhatóak. A Bizottsággal egyeztetésben vagyunk az igazságszolgáltatási horizontális feljogosító feltételek kapcsán, ezek egyébként megegyeznek a szupermérföldkövek igazságszolgáltatással kapcsolatos intézkedéseivel, illetve egyeztetünk a Bizottsággal a KEKVA-k fenntartásában lévő felsőoktatási intézményekre vonatkozó összeférhetlenségi és szervezeti szabályozás tekintetében is. Bízom benne, hogy az év első felében az ezekkel a horizontális feljogosító feltételekkel kapcsolatos tárgyalások is eredményesen lezárulnak, és Magyarország hozzáférhet azokhoz az uniós forrásokhoz, amelyek egyébként Magyarországot és a magyar polgárokat megilletik.

Tavaly lezárult az Európai Unió jövőjéről szóló konferenciasorozat is, a konferenciasorozat lezárásának az értékelése, politikai utókövetése zajlik. Mi úgy tudjuk, hogy az Európai Parlament konkrét javaslatokat fog megfogalmazni a tekintetben, hogy a konferencia eredményeképpen az alapszerződés milyen módosítása lesz szükséges. Egyelőre ilyen javaslatokat az Európai Parlamenttől a Tanács nem kapott, és ennek megfelelően még nincs abban a helyzetben, hogy annak a politikai utókövetéséről döntsön. Ebben a konferenciasorozatban a magyar polgárok, illetve a magyar intézmények kiemelkedő aktivitásról tettek tanúbizonyságot, és sikerült rendkívül határozott és markáns politikai álláspontot megfogalmazni Európa jövőjével kapcsolatban, amelyet az Országgyűlés a határozatában is megerősített. A magyar kormány az ebben a határozatban foglaltakat tekinti irányadónak, és ezt képviseli a tárgyalások során.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és minden kérdésükre állok rendelkezésre.

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár úr beszámolóját. Valóban egy nagyon eseménydús évet hagytunk magunk mögött. Most megnyitom a kérdések, kommentek lehetőségét államtitkár úr felé. Összegyűjtjük a kérdéseket, és utána pedig majd megadjuk a válasz lehetőségét államtitkár úrnak. Tessék parancsolni! *(Jelzésre:)* Barkóczi alelnök úré a szó. Tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények, reagálások

BARKÓCZI BALÁZS (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. Én magam is érdeklődve hallgattam még akkor is, ha nyilvánvalóan néhány dologban nem értünk egyet, de így kerek ez a világ, például az európai minimálbérhez való csatlakozásban vagy hogy milyen uniós feltételeket teljesített a kormány eddig. Ez utóbbival kapcsolatban is lenne egy kérdésem, összesen három.

2020-ban több mint 20 ezer diák vett részt az Erasmus+ programban, és erre 15 milliárd forint támogatást biztosított az Európai Unió. Az egyetemi alapítványok kiszervezésével, illetve a kuratórium teleültetését fideszes politikusokkal azonban az Európai Bizottság tavaly év végén kifogásolta. Két kérése volt a Bizottságnak: egyrészt, hogy a közérdekű vagyongazdálkodó alapítványok és a velük szerződésben lévő jogi személyek közt a pénzügyi összeférhetetlenség szűnjön meg, másrészt pedig, hogy a fideszes politikusok vonuljanak ki ezekből az egyetemi kuratóriumokból, és így adja vissza a kormány az egyetemek tanszabadságát.

Navracsics Tibor miniszter úr most legutóbb a 24.hu-nak azt mondta, hogy esze ágában sincs minden kormánytisztviselőt kizárni a kuratóriumokból, egyedül az államtitkároknak és a minisztereknek kell távozniuk, tehát a helyettes államtitkárok, az országgyűlési képviselők és a polgármesterek továbbra is részt vehetnek a kuratóriumi munkában, felvehetik ott a milliós fizetésüket. Ezt nem lehet máshogy értékelni, mint hogy a miniszterek és az államtitkárok kivonulása pusztán szemfényvesztés. Önök valószínűleg arra játszanak, hogy az egyetemi tanszabadság után járó egy-két milliárd eurót elbukják, de ugyanakkor fideszes politikusok kezelésében maradnak az egyetemek. Ön ezt hogy értékeli? A Demokratikus Koalíciónak volt egy előterjesztése ezzel kapcsolatban, hogy mindenkit, aki képviselő, polgármester, illetve az ő családtagjaikat is ki kell zárni a kuratóriumokból, hiszen van még egy nagyon fontos feltétel, hogy ezeknek a kuratóriumi tagságoknak nincs lejáratí határideje, tehát valaki egész életében akár a kuratórium tagja maradhat.

Nagyon sokszor arra szoktak hivatkozni, hogy de ez külföldi egyetemeken sincs másképp. Azért óriási különbség, hogy ott az amerikai college-okat az az egyre nagyobb társadalmi hatalomra és rangra szert tevő polgárság hívta létre, amely utána saját tagjait rakta be vagy szavazta be ezekbe a kuratóriumokba, ők azonban ezért a munkáért semmilyen juttatásban nem részesülnek. Ez lenne az első kérdésem.

A második: a múlt év végén a The American Conservative magazinnak adott interjút, Rod Drehernek Orbán Viktor, ahol az újságíró rákérdezett arra, hogy a miniszterelnök szeretné-e, ha Magyarország továbbra is része maradna az Uniónak. A miniszterelnök pedig erre határozott nemmel válaszolt. Az lenne a kérdésem, hogy ez mennyire tekinthető a kormány hivatalos EU-politikájának, illetve hogy zajlik-e a háttérben az előkészítése a huxitnak.

Harmadik kérdésem pedig arra vonatkozna, hogy Lopussny András szakdiplomata, a Brüsszeli Állandó Képviselőlet diplomatája diákok jogaira és sérelmére hivatkozva nagyon gyors választ kérve érdeklődött az EU-országok szakdiplomatáitól, hogy hogyan lehet megbüntetni a sztrájkban részt vevő magyar pedagógusokat. Ezzel kapcsolatban azt kérdezem, hogy ez a kormány hivatalos oktatáspolitikáját tükrözi, tehát Pintér Sándor megbízására érdeklődött Lopussny András afelől az EU szakdiplomatáitól, hogy hogyan lehet megbüntetni a magyar pedagógusokat, vagy ez egy magánakció volt? És ha ez utóbbi, tehát magánakció volt, akkor tervezik-e Lopussny András felmentését a munka alól? Hiszen egész egyszerűen felháborító, hogy valaki suttymomban fű alatt azzal kapcsolatban kérdezze a kollégáit, hogy saját országának a pedagógusait hogy lehet megbüntetni. Köszönöm szépen a válaszait.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e kérdés. *(Nincs jelzés.)* Ilyet nem látok. Egy rövid kérdést engedjen meg, államtitkár úr! Államtitkár úr is említette, hogy az elmúlt esztendőnek egyik jelentős eseménye volt a május 9-én véget ért az Európai Parlament és a Tanács, Európai Bizottság számára bemutatott, az Európa jövőjéről szóló konferencia jelentése. Képviselőtársaim is részt vettek - köszönhetően ennek a Covidnak, sokszor online módon - ebben a konferenciában. Elmondtuk a magyar álláspontot többször, több alkalommal. Azt is tudjuk, hogy az Európai Parlament június 9-én egy állásfoglalást fogadott el, amelyben a szerződések rendes felülvizsgálatára, vizsgálati eljárás keretében történő módosítására tesz javaslatot. Korábban óva intettek bennünket, hogy a szerződések felülvizsgálatát kiengedjük a Pandoras boxból, a szelencéből kiengedjük a szellemet, és nem tudni, hogy hol áll meg, tehát ez egy igen veszélyes politika lehet, legalábbis ezt hallottuk az elmúlt években az Európai Unióban.

Az első javaslata volt a képviselőknél az Unió alapszövegeinek a felülvizsgálata, amely a legtöbb területen eltörölné a tagállamok vétőjogát, valamint például az egészségügy-, az energia-, a védelem-, a szociál-, a gazdaságpolitika terén az európai integráció fokozását célzó változtatásokat. Megoszlanak a vélemények az Európa jövője konferenciáról, milyen hatékonysággal történt mindez, hogyan vették figyelembe az európai állampolgárok véleményét és a többi. Tisztelettel kérdezem államtitkár úrtól, hogy mi a véleménye erről az Európa jövőjéről szóló konferenciáról, mennyiben volt hasznos ez? Ha lehet, röviden szóljon a magyar részvételről. És engem leginkább az érdekel, hogy afelé tesz javaslatot végül is az Európai Parlament ennek kapcsán, hogy a tagállamok vétőjogát töröljék el, tehát alapvetően megváltoztatják azt a státuszt, ami a lisszaboni szerződésben benne van. *(Jelzésre:)* Látom, jelentkezett Győri Enikő képviselő asszony, röviden megadom a szót, és utána visszaadom a szót az államtitkár úrnak.

GYŐRI ENIKŐ európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, hogy az európai parlamenti képviselők ennek a Háznak a képviselői után kell hogy következzenek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a tájékoztatást. Azt gondolom, hogy nagyon fontos volt, hogy mindez elhangozzon, mert mindezek a folyamatban levő ügyek, jogszabálytervezetek nagyon hűsbavágóak. Egy kérdés van, ami szerintem még szintén nagyon fontos, és szeretném tudni mind a magyar álláspontot, illetve hogy vajon mivel magyarázza azt a kormány, hogy a Bizottság négy hónapig semmit nem tett, miután az Egyesült Államok augusztusban elfogadta az úgynevezett inflációcsökkentési törvényt, ami nagyon szépen hangzik, csak a lényege nem ez, hanem a lényege az, hogy az Egyesült Államok a saját versenyképessége növelése érdekében - értjük! - nagyon komoly támogatásokat ad jövőbe mutató beruházásoknak, zöldberuházásoknak, és olyan előírásokat tesz, amelyek nagyon súlyosan érintik az európai hasonló beruházásokat, illetve a jövőbe irányuló beruházásokat, például az akkumulátorgyártást, ami számunkra is nagyon fontos.

Hogy fordulhat az elő, hogy az Európai Bizottság négy hónapig nem csinál semmit, és utána, mikor már körmünkre ég a dolog, hiszen január 1-jén hatályba lépett, akkor kezd el konzultálni a tagállamokkal, hogy mi legyen? Utána Davosban von der Leyen bizottsági elnök asszony bemutat egy tervezetet, utána nagyon kevés időt hagynak a tagállamok vezetőinek arra, hogy ezt értelmezzék, és utána egy informális európai tanácsulésen már tárgyalnak is róla. Hol tart ez a vita, és Magyarország milyen álláspontot képvisel? Mert azt gondolom, hogy ez egy komoly fejfájás, és nem is értem;

én ezt a kérdést már többször feltettem a Parlamentben a biztosoknak, semmilyen értelmes választ nem kaptam, hogy mi a búbanatot tettek négy hónapon keresztül. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor megadom a szót államtitkár úrnak, kérem, hogy válaszoljon a feltett kérdésekre.

DR. BÓKA JÁNOS államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Köszönöm a kérdéseket, igyekszem ezekre a kérdésekre a kérdésfeltevés sorrendjében tételesen és kimerítően válaszolni.

Az Erasmus+ programmal kapcsolatos bizottsági aggályokkal, illetve a magyar kormányzati állásponttal összefüggésben a következőket tudom elmondani. Én magam személyesen vezettem technikai szinten azokat a tárgyalásokat, amelyeket az elmúlt év második felében a Bizottsággal folytattunk a kondicionalitási eljárás keretében, ezért pontosan tudom, hogy a Bizottság milyen aggályokat fogalmazott meg, pontosan tudom, hogy erre milyen magyar kormányzati válaszreakció született, és pontosan tudom, hogy miben állapodtunk meg a Bizottsággal a nap végén.

A Bizottsággal a kondicionalitási eljárás keretében az a megállapodás született, hogy az úgynevezett KEKVA-k a közbeszerzési törvény alapján tételesen közbeszerzésre kötelezett entitásoknak fognak minősülni, ezt a vállalást Magyarország végrehajtotta. Jelzem, hogy a Kbt. rendelkezései alapján a KEKVA-k korábban is közbeszerzésre kötelezettek voltak anélkül, hogy a jogszabályban tételesen említésre kerültek volna, de miután a Bizottságnak az volt a kérése, hogy ez tételesen is szerepeljen a jogszabályban, ennek a magyar kormány nem látta akadályát, és az Országgyűlés ezt meg is szavazta.

A Bizottsággal folytatott tárgyalások során a második elem, amiben megállapodtunk, pedig az, hogy az úgynevezett pénzügyi rendeletben foglalt összeférhetlenségi szabályokat tételesen átültetjük a KEKVA-törvény összeférhetlenséget szabályozó rendelkezései közé. Itt nemcsak elvi megállapodás született a Bizottsággal, hanem egy szó szerint letárgyalt törvéynormaszövegben állapodtunk meg a Bizottsággal, amelyet a kormány az Országgyűlés elé terjesztett, és az Országgyűlés azt elfogadta. A Bizottság ezt a két elvárást fogalmazta meg, amit a magyar kormány teljesített, az Országgyűlés ezt megszavazta.

Ehhez képest állt elő a Bizottság decemberben azzal a követeléssel, hogy ezen kívül bizonyos személyeknek nem kellene a kuratóriumokban helyet foglalniuk, és ezen kívül további intézkedések szükségesek a felsőoktatási intézmények és a KEKVA-k viszonyának rendezése tekintetében, amit csak úgy tudok értelmezni, hogy a Bizottságban megszületett egy olyan politikai döntés, hogy függetlenül attól, hogy Magyarország a kondicionalitási eljárásban miket vállalt és mit teljesített, a Bizottság nincsen abban a helyzetben, hogy politikai szempontból hozzájáruljon ahhoz, hogy Magyarország ezekhez a forrásokhoz hozzáférjen. Ehhez természetesen lehetett volna még más kifogásokat is keresni, de nyilván a Bizottság úgy gondolta, hogy ha már ez a probléma a magyar ellenzéki pártok és bizonyos civil szervezetek részéről reflektorfénybe került, akkor miért ne ugorjon fel erre a vonatra, és akkor ebbe belekapaszkodva még keresett néhány feltételt, aminek a végrehajtását Magyarországtól várja.

Az továbbra sem világos számunkra, hogy a Bizottság pontosan milyen személyi kör távozását kívánja a KEKVA-kuratóriumokból. Az sem világos számunkra, hogy az élethosszig tartó kuratóriumi megbízatással szemben milyen megbízási határidő lenne a Bizottság számára elfogadható. Az meg aztán különösen nem világos számunkra,

hogy a KEKVA-rendszer mennyiben és hogyan érinti a felsőoktatás szabadságát. Megjegyzem, a Bizottsággal folytatott tárgyalások során az, hogy politikusok szerepelnek ilyen kuratóriumokban, legalábbis számunkra nem tűnt problematikusnak, annál is inkább, mert az egyik ilyen megbeszélésen Reynders biztos úr is, akivel a tárgyalásokat folytattuk, beszámolt arról, hogy ő maga is egy ilyen egyetemi kuratóriumnak a tagja volt, még amikor tagállami politikusként regnált. Tehát nem teljesen világos számunkra, hogy ezt milyen alapon kéri rajtunk számon a Bizottság.

A kérdésre csak azt tudom válaszolni, hogy jelenleg a Bizottság asztalán vannak azok a magyar javaslatok, amelyek próbálják azokat az aggályokat kezelni, amelyeket a Bizottság a második körben jelzett a magyar kormány számára. Ezzel kapcsolatban a hivatalos bizottsági visszajelzést várjuk, és abban az esetben, ha ezt megkapjuk, természetesen a lojális együttműködés szellemében tárgyalunk tovább a Bizottsággal.

A huxittal kapcsolatos kérdésre azt tudom röviden válaszolni, hogy a magyar kormánynak a hivatalos és több helyen egyértelműen megfogalmazott álláspontja az, hogy Magyarország európai uniós tagságának nincsen alternatívája. A magyar kormány abban érdekelt, hogy az európai integráció sikeres és működőképes legyen, valamennyi tagállam érdekében álló politikai döntések szülessenek, és ennek érdekében fogalmazunk meg kritikákat az európai intézmények jelenlegi működésével szemben.

Az érdeklődéssel kapcsolatban, a magyar diplomata, kormánytisztviselő pedagógustalálkozásokkal kapcsolatos kérdésével kapcsolatban azt tudom elmondani, hogy természetesen a magyar szakdiplomata nem a saját kezdeményezésére cselekedett. A magyar szakdiplomata olyan kérdést tett fel szakértői körben, amely kérdés feltételére az illetékes magyar minisztériumból felkérést kapott. Ez a kérdés két körben került be a rendszerbe. Volt egy kérdés, amit a tisztviselő decemberben tett fel, ezt pedig kiegészítő kérdésekkel támogatta meg idén. Szeretném jelezni, hogy ez a kérdés a tagállami gyakorlatok feltérképezésére irányult, és ebből a kérdésből semmilyen magyar kormányzati szándék vagy javaslat nem levezethető, pusztán a legjobb gyakorlatok és a tagállami szabályozás megismerése céljából egyébként egy teljesen bevett gyakorlatot folytatott a szakdiplomatánk, amely gyakorlatot az Európai Unió valamennyi tagállama gyakorol.

Ami számomra felháborító, és e tekintetben a magyar kormány lépéseket is fog tenni, hogy egy olyan kérdés, amely kérdést az alapvető etikai és professzionális standardok tekintetében is bizalmasan kellett volna kezelni a tagállami képviselők, illetve a Bizottság képviselője részéről, hogyan került ki a maga integritásában a sajtóba. Ezt mi mélyen elítéljük, és nem gondoljuk azt, hogy a tagállamok, illetve az intézmények közötti lojális együttműködés azt jelenti, hogy a Magyarország által feltett kérdéseket vagy adott esetben az uniós intézmények zárt tanácskozáson elhangzott magyar felszólalását szelektív módon nyilvánosságra lehet hozni akkor, amikor ez bizonyos politikai szereplők érdekében áll. Ezt én mélyen helytelenítenem és elítélem. Szeretném jelezni, hogy magyar oldalról ilyen szivárogtatásra és közzétételre még sohasem került sor, és erre a jövőben sem fog sor kerülni, mert ezt a lojális együttműködés követelménye súlyos megsértésének tekintjük, még akkor is, ha rövid távon politikai előnyök remélhetőek lennének attól, hogy ilyen szivárogtatások megtörténnek.

Elnök úr az Európai Unió jövőjével kapcsolatos konferencia tapasztalatairól, illetve a magyar állásponttól kérdezett. Az én megítélésem az, hogy ez a konferencia egy elszalasztott lehetőség volt abból a szempontból, hogy az uniós polgárok valóban elmondhatták volna azt, hogy mit gondolnak az európai integráció jövőjéről, és milyen

irányba szeretnék azt terelni. Ehhez képest mi azt láttuk, hogy az európai intézmények, különösen az Európai Parlament és a Bizottság részéről ezt a folyamatot erőteljesen vezérelték, kiemelt figyelmet kaptak mind tartalmilag, mind eljárási szempontból azok a személyek és szereplők, akik a Bizottság és a Parlament által előre meghatározott politikai irányvonalat szerették volna kiemelten megjeleníteni. Ezzel szemben néhány tagállam, néhány intézmény, magánszemélyek próbáltak ellentartani, és úgy gondoljuk, hogy ez csak részben sikerült. Azt is gondoljuk, hogy az Európai Parlament ebből a folyamatból olyan következtetéseket vont le, amelyek a folyamatból nem feltétlenül következnek, és azt is gondoljuk, hogy minden további hasonló kísérlet esetében ennek az eljárásnak a tapasztalatait megfelelően mérlegelni kell.

A tartalmi elképzelésekkel kapcsolatban, amit elnök úr említett, a magyar kormány nem támogatja azt az irányt, ami az egyhangú döntések számának csökkentését és a minősített többséges döntéshozatal kizárólagossá tételét célozzák. Úgy gondoljuk, hogy ezt a vitát abban az esetben lehetne értelmesen lefolytatni, ha az Európai Unióban egyébként a konszenzus és a konszenzuskeresés politikai kultúrája uralkodna. Az a helyzet, hogy még abban az esetben is, ahol egyébként egyhangú döntéshozatalra van szükség, a konszenzuskeresés kultúráját felváltotta a politikai nyomásgyakorlás kultúrája mindazokkal a személyekkel és tagállamokkal szemben, akik a többségtől eltérő álláspontot fogalmazznak meg. Úgy gondoljuk, hogy ilyen politikai kontextusban, az így kialakuló gyakorlatban nem szerencsés az egyhangú döntéshozatal visszaszorításáról és a minősített többséges döntéshozatalnak a kiterjesztéséről tárgyalni.

Az újabb uniós hatáskörök tekintetében pedig azt kell látnunk, hogy az elmúlt évek tapasztalatai az általános és egymásba fonódó válságok kezeléséről szóltak. Mi nem vagyunk arról meggyőződve, hogy a válságkezelés tekintetében az Európai Unió kifejezetten jól teljesített. Mi úgy látjuk, hogy akkor, amikor gyors és hatékony cselekvésre van szükség, akkor a tagállamok azok, amelyek ezeket a döntéseket és lépéseket meg tudják hozni, meg tudják tenni. Ebben az esetben az Európai Uniónak az lenne a feladata, hogy a tagállamokat ezekben a gyors és hatékony döntésekben támogassa, nem pedig az, hogy akadályozza. Sajnos erre is volt példa az elmúlt években, ezért úgy gondoljuk, hogy a válságkezelés tapasztalataira támaszkodva az uniós hatáskör bővítése kifejezetten ellenjavallt.

Képviselő asszony kérdésére - hogy miért nem tett semmit a Bizottság négy hónapig az IRA-val kapcsolatban - nekem három válaszom van. Van egy jóindulatú válaszom. A jóindulatú válasz az, hogy a Bizottság valószínűleg nem hitte el, hogy ez tényleg történik, ez tényleg megtörténik, és arra várt, hogy esetleg csak valami kommunikációs félreértés van, és ez az IRA nem is született meg, a Kongresszus nem fogadta el, bizonyára valamilyen sajtókacsáról van szó. A kevésbé jóindulatú válaszom az, hogy a Bizottság abban reménykedett, hogy a tagállami kormányok a hozott amerikai intézkedésre nem figyelnek fel, vagy azt úgy értelmezik, hogy az az alapvető stratégiai érdekeiket nem érinti, és amennyiben ez a helyzet, akkor a Bizottságnak ezzel kapcsolatban nincsen teendője. A még rosszindulatúbb feltételezésem szerint pedig arról van szó, hogy a Bizottságban sem szándék, sem pedig képesség nem volt arra, hogy a transzatlanti kapcsolatok keretében - amelyek egyébként mély stratégiai partnerséget foglalnak magukban - az Egyesült Államokkal politikai szinten konfrontálódjon egy olyan javaslat tekintetében, amely az Európai Unió gazdasági érdekeit és versenyképességét alapvetően érinti.

Úgy tűnik, hogy a Bizottság számára sem volt már tartható a tagállami reakciók fényében az a pozíció, hogy az IRA-ával kapcsolatban az Európai Uniónak teendője nincsen, ezért bizonyos javaslatok születtek. Mi úgy gondoljuk, hogy ezek a javaslatok

egyrészt elkésették, másrészt inadekvátak, harmadrészt pedig sem súlyukban, sem pedig költségvetési háttérükben nem mérhetők az amerikai intézkedésekhez, ezért az európai versenyképesség megóvására önmagukban nem lesznek elégségesek.

Azt is látjuk, hogy a Bizottság az amerikai döntésre hozott válaszlépésként egy másik szellemet is kiszabadított a palackból, ez pedig az állami támogatási verseny az Európai Unión belül, amelynek a hatásai azoknak a tagállamoknak a költségvetésére, amelyek hosszú távon nem képesek ezzel a támogatási versennyel lépést tartani vagy azoknak az iparágaknak a jövőjével, amelyek egy jelentős állami támogatás esetén versenyképtelenné válnak más uniós tagállamok hasonló szektoraival szemben, ez nem világos. Itt a magyar érdekek teljesen egyértelműek. Mind a globális, mind az európai versenyben szeretnénk megvédeni a magyar ágazatok versenyképességét, szeretnénk lehetővé tenni, hogy továbbra is érkezhessenek ilyen beruházások Magyarországra mind az Európai Unió belülről, mind pedig az Európai Unió kívülről. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úrnak a kérdésekre adott válaszát, megköszönöm a jelenlétét, és további jó munkát kívánok! Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! A következő napirendi pontra térünk. Egy perc technikai szünetet rendelék el, és utána folytatjuk a munkát.

(Szünet: 10.03 - 10.06)

Tájékoztató a svéd EU-elnökség programjáról és prioritásairól

Kérem képviselőtársaimat, hogy foglaljanak helyet, folytatjuk a 2. napirendi pontunk megtárgyalásával. *(A napirendi pont tárgyalása folyamatos angol-magyar tolmácsolással zajlik.)*

Javaslom, hogy foglalkozzunk a napirend második kérdésével, a svéd elnökségi programmal és prioritásokkal. Tehát a 2. napirendi pontunk: tájékoztató a svéd EU-elnökség programjáról és prioritásairól. Az előterjesztő Dag Filip Hartelius, Svédország nagykövete és Bóka János, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára.

Immáron hagyománnyá vált, hogy minden egyes EU-s szemeszter elején az Európai Ügyek Bizottsága elhívja az adott európai tagország elnökségi nagykövetét a bizottsági ülésre annak érdekében, hogy első kézből kapjunk információkat az elnökségi programról és természetesen annak prioritásairól. A svéd elnökség parlamenti dimenziójának keretében a bizottság tagja, Illés Boglárka részt vett a COSAC-elnökségi találkozóon Stockholmban. Üdvözlöm ismételtén Hartelius nagykövet urat, aki a Svéd Királyság nagykövete, és ő fog az elnökségről beszélni, mint ahogy egyébként ez immáron már hagyomány.

Először megadom a szót a nagykövet úrnak, és ezt követően fogom kérni Bóka János urat, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárát, hogy adja elő a magyar kormány álláspontját.

Igen tisztelt tagok, még mielőtt megadnám a szót a nagykövet úrnak, egy nagyon rövid szavazást kell kérnem. Nagykövet úr fog kivetítést használni, kérte ezt előzetesen. Tehát legelőször egy rövid szavazást kell tartanunk, mivel nagykövet úr szemléltetőeszközöket is igénybe vesz, és ezt a szemléltetési szándékát előzetesen bejelentette. Kérdezem a bizottságot, az Országgyűlésről szóló törvény 38/A. §-a alapján hozzájárul-e a szemléltetéshez. Kérem, szavazzanak! Aki egyetért? *(Szavazás.)*

Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta.

Tehát akkor nagykövet úr, megadom önnek a szót, kérem a rövid prezentációját, és azt követően pedig meg fogom adni a szót államtitkár úrnak, majd pedig összeszedem a kérdéseket önhez, illetve államtitkár úrhoz.

Dag Filip Hartelius expozejá

DAG FILIP HARTELIUS Svédország nagykövete: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Parlamenti Képviselők! Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnos, nem beszélek nagyon jól magyarul, úgyhogy innentől kezdve angolul fogok beszélni magyar tolmácsolással. Rendkívül nagy megtiszteltetés számomra, hogy itt lehetek ma önökkel, és néhány szót szólhatok a svéd elnökségi prioritásokról. Nyilván mindent meg fogok tenni annak érdekében, hogy válaszoljak a kérdéseikre is.

Svédország az elnökséget egy történelmi kihívás időszakában vette át a tagországok szempontjából, az Unió szempontjából. Oroszország illegális és nem provokált ukrán inváziója óriási fenyegetést jelent az európai biztonságra, hihetetlen hatásokat a migrációra, a globális élelmiszer- és energiaellátásra. Ukrajna a túléléséért küzd, a biztonságaért és az állampolgárok életéért. Az EU és a tagok változatlanul kiállnak és soha nem látott támogatást nyújtanak Európa részéről Ukrajnának. Az orosz háború miatt az európai gazdaságok is érintettek, az egyre magasabb infláció, az egyre magasabb kamatlábak, energiaárak miatt a cégek, az állampolgárok egyaránt szenvednek.

Határozott és rövid távú cselekvések, intézkedések történtek, és továbbiakról tárgyalunk, ugyanakkor rendkívül fontos, hogy folytassuk az elindított átmenetet a zöldgazdaság felé, biztosítsuk az alapjait a gazdasági modellünknek a hosszú távú növekedés és a versenyképesség érdekében, az egységünk és a cselekvési hajlandóságunk alapvető fontossággal bír.

Azonban engedjék meg, hogy két szót szóljak az európai uniós elnökség szerepéről. Harmadszor történik 2001 és 2009 után, és egyértelműen látjuk, hogy mik a változások és különbségek a lisszaboni szerződés előtt és után. Manapság a rotáló elnökségek egy sokkal kiforrottabb környezetben működnek, egy sokkal stabilabb környezetben működnek, ötéves jogalkotás folyik, a Bizottság munkájának van programja, együttműködés történik az elnökségi triók között, és természetesen trialógus az Európai Parlamentben.

Azt mondják, hogy a külvilág szokta megváltoztatni az Európai Unió terveit. Az elmúlt három évben, különösképp a horvát elnökségtől kezdve már nagyon sok válságkezelésről kellett dönteni: pandémia, ellátóláncok zavarai, később Oroszország támadása Ukrajna ellen, energiaválság, infláció, ezek mind-mind befolyásolták a napirendet és az elnökségi programunkat. Svédország, mint tudják, az utolsó tagország ebben a trióban Franciaország és a Cseh Köztársaság mellett, és nagy várakozással tekintünk Magyarország csatlakozása elé az elnökségi trióban.

Most pedig foglalkozzunk a prioritásainkkal. Az első a biztonság. A gyors és határozott európai uniós reakció, azt gondolom, jól mutatja az erőnket akkor, ha együtt lépünk, cselekszünk. A svéd elnökség különösen priorizálja a folyamatos gazdasági-katonai támogatást Ukrajnának, illetve Ukrajna európai uniós integrációs útját. Ehhez további erőfeszítésekre van szükség nemzeti és európai uniós szinten, további lépéseket kell tenni a rekonstrukció és a reform érdekében az EU-integráció kapcsán. Ukrajnának óriási igényei vannak, rendkívül fontos lesz fenntartani az egységet és a hosszú távú kilátásokat. Fejlesztünk kell az együttműködést az új G7 donorkoordinációs platform alapján.

Egyéb, Ukrajnával kapcsolatos kérdések: például ki kell terjesztenünk az ideiglenes védelmét a menekülteknek, folyamatosan dolgozni kell az egyes elkövetett háborús bűncselekmények felelősségre vonásáért, illetve az orosz pénzeszközök befagyasztása, fel kell használni a befagyasztott pénzeket Ukrajna újjáépítésére. Február 3-án volt egy ukrán csúcs, ezen ott volt Zelenszkij elnök, egyébként a Bizottság az EU-perspektívákról majd tavasszal ad jelentést. Az Európai Unió állampolgárainak biztonságához egy robosztus európai védelem- és biztonságpolitikát kell építenünk a partnerekkel együttműködésben. További lépéseket kell tennünk közös cselekvéssel, hogy fellépjünk Oroszország agressziója ellen Ukrajnában, illetve végre kell hajtanunk a stratégiai iránytű és az egyéb kezdeményezések, például a hibrid ellenállás, hibrid alkalmazkodás terén. Én azt látom, hogy Magyarország aktív és támogató szereppel lép fel ezeken a területeken.

A stratégiai iránytű kapcsán arra számítunk, hogy körülbelül nyolcvan intézkedés végrehajtásáról születik majd döntés, amelyeket a március 20-ai kül- és védelmi tanács fog elfogadni. Az EU-NATO-nyilatkozatot januárban fogadták el. Fontos lépés volt, és arra számítunk, hogy elfogadnak egy válságkezelési megközelítéssel kapcsolatos keretet, illetve támogatást fogadnak el Moldovára vonatkozóan. Reméljük, hogy a polgári védelemmel kapcsolatos egyezményt is elfogadja a májusi külügyi tanács. A védelmi képességek terén pedig nagyon remélem, hogy az EDIRPA nevezetű rövid távú beszerzési jogszabályt elfogadja az Európai Parlament, a kibervédelmi csomagot pedig júniusban remélhetőleg.

A második prioritásunk a reziliencia, az alkalmazkodás, a gazdasági növekedés fenntartása, a hosszú távú kihívásokra is reagálnunk kell, ehhez szükséges hosszú távon foglalkozni az alkalmazkodással. Európa ereje, alkalmazkodóképessége, globális státusza a gazdasági teljesítményétől függ, ez szorosan összefügg a belső piaccal, a globális kereskedelmi lehetőségekkel. Az európai gazdasági szereplőknek óriási előnyt jelent, hogy a világ legnagyobb belső egyesült piacán működhetnek, amely egyébként az idén lesz 30 éves. Európának tovább kell biztosítania a lehető legjobb állapotokat egy szilárd, nyitott gazdaság fenntartása érdekében, ahol szabad verseny van, privát befektetés és sikeres digitalizáció. Úgy gondolom, hogy ezekben a véleményekben is osztoznak a magyarok.

Ami a pandémiás ellátóláncvitáról szól, hát elkezdődött. Megtapasztaltuk, hogy milyen szinten függünk például félvezetők kapcsán Kínától, ezzel kapcsolatban tárgyalunk. Kitaláltunk egy új kifejezést: a „baráti szövetség” egy olyan együttműködés partnerekkel, akik jó barátok és szövetségesek. Rendkívül fontos, hogy a stratégiai beszállításainkat a protekcionizmus árnyéka nélkül végezzük, egy nyitottabb gazdaság fontos. Nemrégiben a Tanács elkezdte vizsgálni az USA úgynevezett inflációcsökkentési jogszabályát, az IRA-t, és február 9-10-én hozta a Tanács elé ezt a munkát. Egyébként további javaslatokra számítunk, amelyek a frissített belső piaci stratégiát illetik. Több külpiaci vitára számítunk Kína kapcsán, folytatni kell az egyeztetéseket Ausztráliával, illetve más országokkal, mint Mexikó és Chile.

A harmadik prioritás a prosperitás, a jólét. Az ipari és technológiai átmenet idején akik hamar lépnek, azoknak versenyelőnyük lesz. Európai cégek, európai iparok már vezetik ezt az átmenetet, az élére álltak, közös európai lépéseket tettünk, és még továbbiak szükségesek annak érdekében, hogy ne csak a zöldátmenetet, hanem a biztonságunkat is biztosítsuk azzal, hogy elszakadunk a fosszilis üzemanyagoktól. A zöldmegoldásokat szállító európai cégekre nagy igény lesz globálisan, és segíthetik alakítani a körforgásos gazdaság felé való átmenetet. Egy erőforrás-hatékony, fosszilisüzemanyag-mentes átmenethez jelentős befektetésekre van szükség az olyan innovatív iparokban, amelyek a legjobb gondolatokból funkcionáló, működő

megoldásokat kreálnak, megfelelő szabályozó keretekre és szakpolitikákra van szükség.

Nagyon sok „Fit for 55” elem már a végső fázisába jutott a Tanácsnál: közlekedés, telekommunikáció, mesterséges intelligencia, adatjogszabályok, kiber, energiapiaci reform és egyebek. Ugyanígy a környezetvédelmi oldalon reméljük azt is, hogy sikerül a zöldsávval és a körforgásos gazdasággal kapcsolatos kérdéseket egyeztetnünk.

Az Európai Unió a demokratikus értékektől függ, ami előreviszi az utat a kohézió, az egyedi szabadságjogok, a diszkriminációmentesség, a megnövekedett gazdasági teljesítmény és a globális befolyás felé. A jogállamiság és az alapvető jogok elvének fenntartása alapvető eleme a svéd és azt gondolom, minden létező elnökségnek. Ez talán a negyedik prioritásunk.

Az országspecifikus jogállamisági dialógus szemeszterenként az öt országgal tovább folytatódik, azokkal az országokkal, akik az első körben voltak, illetve akik a második körnek az elején. Mindenki tudja, hogy a kondicionalitási mechanizmus folyamatban van, és az ECOFIN Tanács elé vissza fog kerülni. Arra számítunk, hogy a 7. cikkely szerint Magyarország, Lengyelország az Általános Ügyek Tanácsában májusban kerül sorra. A médiaszabadsági jogszabállyal kapcsolatos javaslat, amelyet a Bizottság szeptember 22-én nyújtott be, több fontos tematikus területet is tartalmaz, reméljük, hogy általános megelégedés és egyetértés lesz a tagországok között.

Mielőtt megköszönöm önöknek, hogy meghallgattak, hadd fejezzem ki a köszönetemet önöknek itt kétoldalú szinten, hogy Svédország, Finnország NATO-csatlakozásával kapcsolatosan a ratifikációt most már szavazás fogja követni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, nagykövet úr. Először is engedje meg, hogy kifejezzem köszönetemet a prezentációjáért. Mint ahogy azt hallottuk, a svéd elnökségnek rendkívül ambiciózus programja van. Mindenféleképpen sok sikert kívánok ahhoz, hogy az elkövetkezendő hónapokban ezt végigvigyék. Ez nem egy könnyű időszak a kontinens számára, reménykedjünk abban, hogy Svédország nagyon sokat fog tudni segíteni azoknak az országoknak, a jelöltországoknak, Moldáviának, Nyugat-Balkánnak, illetve Ukrajnának.

Most megadom a szót Bóka János államtitkár úrnak, hogy szóljon néhány szót ő is, ismertesse a magyar kormány álláspontját.

Dr. Bóka János tájékoztatója

DR. BÓKA JÁNOS államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Nagykövet Úr! Kedves Kollégák! Az elnökség számíthat Magyarország teljes támogatására abban, hogy Európa biztonságosabb, zöldebb és versenyképesebb legyen. Nagyra értékeljük és hálásak vagyunk a svéd elnökség törekvéseiért, hogy az ukrajnai háború kapcsán, illetve az arra adott európai uniós válasz körében megőrizze az Európai Unió egységét, ami a legfontosabb eszközünk a válságra adott válaszok kialakításában. Támogatjuk a svéd elnökség törekvéseit az európai biztonsági és védelmi együttműködés erősítését illetően is.

Külön fontosnak tartjuk, hogy ez a megerősített európai biztonság- és védelempolitika európai védelmi ipari bázison alakuljon ki, és úgy érezzük, hogy ebben a svéd elnökséggel közös platformon vagyunk. Üdvözljük Svédország átfogó megközelítését az Európai Unió versenyképességének javítására. Az elnökséggel egyezően fontosnak tartjuk a belső piac elmélyítését, a harmadik országokkal fenntartott kereskedelmi kapcsolatok megerősítését, továbbá a versenyképességet korlátozó tényezők feltérképezését és kezelését. A magunk részéről ezekhez a

tényezőkhöz soroljuk Európa negatív demográfiai trendjét is, és kezdeményezzük, hogy ezzel kapcsolatban a közös európai gondolkodás meginduljon.

Svédország számíthat Magyarország támogatására a versenyképesség erősítésére vonatkozó terveinek megvalósításában, és már most tudjuk jelezni, hogy készek vagyunk a svéd elnökség által megkezdett munkát folytatni a versenyképesség erősítésére vonatkozóan saját elnökségünk alatt is 2024. II. félévében.

Az illegális migrációval kapcsolatban közös érdekünk a külső határok védelme és az illegálisan az Európai Unió területén tartózkodók visszatérésének elősegítése. Ezek a svéd elnökség prioritásai is, ennek megfelelően a magyar kormány teljes támogatását élvezik. Magyarország az EU külső határán fekvő tagállamként teljes mértékben eleget tesz a külső határok védelmével kapcsolatos kötelezettségeinek. Ezeket az erőfeszítéseket mind az európai intézményeknek, mind pedig a többi tagállamnak el kell ismernie szolidaritási hozzájárulásként. A mi tapasztalatunk az, hogy a jelenlegi menekültügyi szabályozás európai szinten nyilvánvalóan nem működik. A mi álláspontunk az, hogy a tárgyalás alatt álló migrációs és menekültügyi paktum sem fogja ezt a helyzetet orvosolni. Úgy véljük, hogy az Unió migrációs politikáját új alapokra kell helyezni, ehhez a svéd elnökség prioritásai megfelelő kiindulópontot nyújthatnak.

Örömmel állapítjuk meg, hogy Svédország a bővítéspolitikai terén figyelmet szentel a nyugat-balkáni országok integrációs folyamatának. Magyarország egy hiteles és érdemeken alapuló csatlakozási folyamatban érdekelt, és ennek mentén támogatja a svéd elnökséget a bővítéspolitikai terén történő előrelépésben.

Ukrajna integrációs folyamatában a svéd elnökség számára korábban is egyértelművé tettük, hogy Ukrajna európai elkötelezettsége egyértelműen megköveteli az Ukrajna területén élő őshonos nemzeti kisebbségek jogainak a védelmét. Az integrációs előrehaladáshoz elengedhetetlen ebben a körben a magyar kisebbség jogainak helyreállítása is.

A svéd elnökség a zöldátmenet kapcsán az európai árampiac megújítására és a „Fit for 55” csomag egyes elemeinek elfogadására kíván összpontosítani. Mi elköteleztük magunkat a környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóságot biztosító kezdeményezések mellett, kiemelten pozitívan értékeljük, hogy a svéd elnökség figyelmet fordít a nemzeti energiamix tagállami szintű meghatározásának jogára és nyitott a nukleáris energia hasznosításával kapcsolatos kérdésekben. Az ellátásbiztonság garantálása mellett kiemelten fontos számunkra a megfizethető energiaárak biztosítása is. Az európai árampiac megújításával kapcsolatos kezdeményezéseket mi ebből a szemszögből vizsgáljuk.

A jogállamisági eljárásokkal kapcsolatban a svéd elnökségtől objektív és semleges szerepet várunk, a svéd elnökség eddigi tevékenységei bizakodásra adnak okot. Szeretném jelezni, hogy a jogállamisági eljárások a mi megítélésünk szerint európai szinten csak akkor tekinthetők sikeresnek, ha ezekbe az eljárásokba nemcsak bevezető, hanem onnan kivezető út is azonosítható.

Sok sikert kívánok a svéd elnökségnek az előtte álló történelmi időszakban! Magyarország sikeres svéd elnökségben érdekelt, és ehhez a svéd elnökség számára a nemzeti érdekeink által kijelölt keretek között minden támogatást és segítséget megadunk. Köszönöm, hogy meghallgattak.

Kérdések, hozzászólások, reagálások

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár úr beszámolóját. Most megnyitom a kérdéseket, kommenteket, kérem, röviden tegyék meg. Elsőként egy rövid megjegyzést engedjenek meg. Ahogy nagykövet úr is említette, az első svéd elnökség 2000-ben volt,

ekkor esett át úgymond Svédország, a svéd parlament a tűzkeresztségen, ahogy szoktuk mondani. Már ekkor alkalmas volt, hogy részt vegyek az úgynevezett COSAC-találkozón, nagy élmény volt számomra. Szeretném megemlíteni azt, hogy Magyarország számára egy rendkívül fontos esemény történt a svéd elnökség alatt, hiszen svéd segítséggel a csatlakozási tárgyalások során - amelyek ekkor már folyamatban voltak az Európai Unióval, az Európai Közösségekkel – ekkor sikerült lezárnunk a négy alapszabadságról szóló fejezetünket. Ekkor ezt úgy értékeltük, hogy ez egy áttörés abban a folyamatban, ami korábban elég döcögösen ment a fejezetek megnyitásával és lezárásával.

Igazán ez a svéd áttörés hozta meg azt a munkát, amivel tovább folytatta az Európai Unió intenzívebben a csatlakozási tárgyalások fejezetének a lezárását. Ezúton is szeretném ezt megköszönni most nagykövet úrnak, hiszen nagy kérdés volt az anno, hogy mikor leszünk tagjai az Európai Uniónak, mindig ígéretések voltak, hogy két év múlva, három év múlva, hallottuk ezt 1993 óta. Úgy vélem, hogy a tárgyalások megnyitása során ez volt az egyik olyan fordulópont, ami végül is 2004-ben sikert hozott Magyarországnak és a többi közép-európai országnak számára.

Tisztelt Bizottság! Akkor várom a kérdéseket, a kommenteket. *(Jelzésre:)* Illés Boglárka, tessék parancsolni!

ILLÉS BOGLÁRKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Üdvözlöm, és köszönöm szépen az átfogó előadását. Ha megengedi, a megjegyzéseimet, kérdéseimet az anyanyelvemen szeretném elmondani, mert szeretnék más vendégeket és résztvevőket is figyelembe venni.

Először is gratulálni szeretnék a svéd elnökség programjához. Ahogy elnök úr is említette, volt arra lehetőségem, hogy január végén részt vegyek a COSAC-elnökök találkozásánál. Itt is az egyik központi téma egyértelműen az elnökségi prioritások közül a biztonság és az egység volt, valamint március végén valószínűleg én fogok személyesen részt venni az Europol közös parlamenti csoport ellenőrző ülésén, ahol természetesen szintén a biztonság lesz a középpontban. Úgy gondolom, egyértelmű, hogy az Európai Unió belüli biztonsághoz nélkülözhetetlen a külső határaink védelme. Bízom benne, hogy önök is látják azokat az erőfeszítéseket, amelyeket Magyarország tesz annak érdekében, hogy a külső határainkat megvédjük. Tavaly év végén már mintegy 650 milliárd forint értékben fordítottunk arra forrást, hogy a külső határaink védelme a lehető legmegfelelőbb módon biztosítva legyen. Valószínűleg államtitkár úr tudja pontosan azt az összeget, ami még az elmúlt hónapokban adott esetben felmerülhetett. Köszönünk minden olyan támogatást, amely arra irányul, hogy a tagállamok, köztük Magyarország is, megkapják azt a forrást, amely ezen a területen jogosan jár nekik.

Ezen kívül az ellenálló és versenyképességgel kapcsolatos prioritások között csak röviden szeretnék reagálni arra, amit még az előző napirendi pontnál Győri Enikő képviselő asszony is megfogalmazott. Látjuk, hogy az inflációcsökkentő törvény az idén hatályba lépett az Amerikai Egyesült Államokban, és ez azzal fenyegetheti Európát, hogy a tőke kivonulás meg fog indulni, különösen azokban a szektorokban, amelyek a következő évtizedben számunkra is fontos prioritások lesznek a zöldátállítás jegyében. Úgyhogy ezen a területen is, úgy gondolom, van bőven teendőnk, és amiben tudjuk a svéd elnökséget, támogatni fogjuk, én személy szerint is.

A zöldátállítás jegyében szintén köszönjük a segítségüket, támogatásukat, hogy a helyreállítási forrásokhoz minél hamarabb hozzájuthassunk, hiszen ahhoz, hogy az energetika területén a diverzifikációt, valamint a megújulást, a zöldátállítás jegyében

történő átalakítást el tudjuk végezni az általunk tervezett módon, ahhoz ezekre a forrásokra nekünk is szükségünk van. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Én is szeretném megerősíteni azt, amit államtitkár úr mondott: Magyarország támogatja a svéd elnökség programját, prioritásait. Reméljük, hogy a svéd elnökség segítségével a kihívásokra és a válságokra adott válaszokkal valóban az Európai Unió egésze felül tud kerekedni a nehézségeken. Reméljük azt, hogy az elkövetkezendő fél évben a csatlakozó országok hozzákezdhetnek a tárgyalásokhoz, sikerül felgyorsítani nemcsak Ukrajna és Moldávia, hanem a régóta várt nyugat-balkáni országok csatlakozását. Meggyőződésünk, hogy Nyugat-Balkán nélkül nincs európai biztonság.

Nagykövet úr említette, ahogy Illés Bolgárka képviselőtársam is, hogy Svédország fontosnak tartja a biztonságot, ez az egyik prioritás. Itt most ennek egy szeletét szeretném megvilágítani: számunkra is nagyon fontos a szervezett bűnözés elleni küzdelem témaköre, hiszen a migráció a balkáni útvonalon erősödik, a Földközi-tengeren is, és ez magával hordozza az európai polgárok biztonságának a kockázatát is - ezt látjuk szerte Európában. Tisztelettel kérdezem nagykövet urat, hogy milyen intézkedésekkel tudja az elnökség a polgárok biztonságát fokozni, amelyek például a migrációval kapcsolatosak.

Tisztelt Bizottság! Van-e még kérdés? *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni, alelnök úr!

BARKÓCZI BALÁZS (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Akkor én is kérdeznék államtitkár úrtól. Gondolkodtam rajta, de annyit beszéltek itt előttem a biztonságról, képviselő asszony is, elnök úr is, ami, ugye, a rendvédelmet is magában foglalja, de magában foglalja a katonai biztonságot is. Most volt a kormánypártoknak egy kihelyezett frakcióülése Balatonfüreden, ami után Kocsis Máté tartott egy sajtótájékoztatót, ahol azt mondta, hogy bár a miniszterelnök támogatja Svédország NATO-csatlakozását, a Fidesz-frakció nem, és hogy ezt megvitassák, ezért delegációt fognak küldeni majd Svédországba. Egyébként erre reagált a svéd nemzeti védelmi egyetem hadtudományi tanára, Magnus Christiansson, aki szerint Magyarország ezzel a lépéssel bebizonyította, hogy késleltetni próbálja Finnország és Svédország NATO-csatlakozását, főleg egy ilyen háborús helyzetben.

Mikor lesz egyértelmű a magyar kormány állásfoglalása a finn és a svéd NATO-csatlakozásról? Miért van szükség erre a pávatáncra? Ugye, egyes újságírói elemzések szerint szó sincs arról, hogy a frakció bármiben is ellent merne mondani a miniszterelnöknek, ezt csupán kifelé mutatják, hogy Putyin barátságának a maradékát is megőrizték. Egyáltalán szükség van-e erre a delegációra, vagy egyértelműen tudja támogatni a kormányzat azt, hogy Svédország csatlakozzon a NATO-hoz? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársam! Alelnök Úr! A leghatározottabban szeretném visszautasítani mindazt, amit ön elmondott. Én tagja vagyok a Fidesz-frakciónak, részt vettem a hétvégi frakcióülésen. A frakció támogatja Svédország és Finnország NATO-csatlakozását, nemsokára szavazni fog róla a parlament, most ebben a ciklusban ezzel kezdjük, ahogy a miniszterelnök úr is és a parlament elnöke is megígérte a tárgysorozatban a két országnak a csatlakozását. Tehát Magyarország nem kíván kilépni az Európai Unióból, és támogatja a két ország NATO-csatlakozását. Röviden ennyit. *(Barkóczy Balázs közbeszól.)* Köszönöm szépen. Hát, én tagja vagyok a Fidesz-frakciónak, én ezt tudom mondani, és bárki, aki megkérdőjelezi ennek a valóságát, kérem, az nem a valóság talaján áll.

Tisztelt Bizottság! *(Jelzésre:)* Szószóló úr kért szót egy nagyon rövid hozzászólásra, utána pedig megadom a szót Győri Enikőnek. Tessék parancsolni!

KORANISZ LAOKRATISZ görög nemzetiségi szószóló: Tisztelettel köszöntök mindenkit. Nagykövet úr említette, hogy Svédország támogatja Ukrajna EU-csatlakozását. Én képviselem a nemzetiségeket, és habár államtitkár úr beszédében említette, hogy Ukrajnának és a mostani kormánynak figyelembe kell venni a nemzetiségi kérdést, sajnos, ez nemcsak a magyar ajkúak problémája. Én mint görög ajkú magyar élek itt Magyarországon, és tapasztalom ennek a kormánynak a támogatását mind a 13 nemzetiséggel szemben.

Úgy láttam, ezen háború kitörésének egyik oka az volt, hogy valóban ezt a nemzetiségi politikát nem gyakorolta a mostani kormány, és nem látom azt a lehetőséget, hogy hogyan tudja rábírní, mondjuk, most a svéd elnökség, hogy ezen változtasson nemcsak a magyar ajkúak, hanem egyáltalán a nemzetiségek esetén, akik őshonosak Ukrajnában. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Végül Győri Enikő képviselő asszony következik. Engedjék meg, hogy köszöntsem Járóka képviselő asszonyt az Európai Parlament részéről. Tessék parancsolni, képviselő asszony!

GYŐRI ENIKŐ európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen elnök úr. Nagyon örülök, hogy találkozhatunk, és nagyon örülök annak, hogy ön itt van és készen áll, egy nagyon jó beszélgetésen veszünk részt. Svédország és az Európai Unió is egy szabadkereskedelem-párti ország, szervezet, nyilván ebben teljes mértékben egyetértünk, és ezt az államtitkár úr is elmondta. Azonban egyáltalán nem könnyű a helyzet manapság. A kollégám megemlítette az IRA-t, az inflációcsökkentő amerikai jogszabályt. Nyilván tudom, hogy az Európai Uniónak nincs még hivatalos álláspontja, mert még nem alakult ki. Na, de talán az, hogy hogyan fogadták Svédországban, azt, hogy Svédország hogyan reagált erre az IRA-törvényre, melyek a legfontosabb megfontolások, mondjuk, például a svéd üzleti szervezetek részéről. Tudom, hogy önök most nehéz helyzetben vannak, merhogy ráadásul még EU-elnökség is van, tehát másképp kell fogalmaznia, de nagyon érdekes lenne.

A második kérdésem pedig a prezentációjával kapcsolatos. Említette a barátokat, a szövetséges barátokat. A parlamentben óriási vita van a szabadkereskedelmi politikáról, arról, hogy mi lehet a megfelelő irányultság azon veszélyek esetében, amelyek a globalizációt, az ellátóláncot érintik. Ha erről egy kicsit tudna beszélni, mert néha az az érzésem, hogy az Európai Unióban - különösképpen a bal - olyan irányba mennek, ahol kereskedni csak azokkal az országokkal akarnak, akik hozzájuk hasonlóképpen gondolkodnak, szépek, kedvesek, aranyosak csakúgy, mint mi. Én pedig tele vagyok kételyekkel.

Kíváncsi vagyok ilyen szempontból, nyilván az egységes belső piac kontextusában nagyon jól tudja, hogy nem férünk hozzá európai uniós pénzekhez, meg vagyunk győződve, hogy ennek politikai okai vannak. Léteznek szerződések, léteznek másodlagos jogszabályok, létezik a kondicionalitási mechanizmus, létezik az RRF-határozat. Ha azt látjuk, hogy mi nem férünk hozzá az EU-s pénzekhez, ez azt jelenti, hogy egyenlőtlen helyzetbe, méltánytalan helyzetbe kerülünk, nincs kiegyensúlyozott pálya belső piac kapcsán, mert a mi cégeinknek, a mi belső szereplőinknek úgy kell versenyezni a belső piacon, ahol ezek a pénzek segítik az újjáépítést.

Önök most tehát az elnökök, az elnökség, és a kérdés oda fog kerülni önök elé, mert a Tanács hozza a legutolsó döntést. Kérjük, hogy legyenek kemények a

Bizottsággal kapcsolatban, és kérjenek objektivitást, hogy ne hozzanak, ne vessenek föl újabb és újabb kérdéseket, mert úgy gondoljuk, hogy ez egy soha véget nem érő kifejezés. És ha újabb és újabb feltételeket támasztanak, teljesen kristálytisztává válik, hogy ez nem éri el a céljait, és az egész mechanizmus elveszti a hitelességét.

Tehát nagyon fontos, hogy ez egy objektív eljárás maradjon valódi kondíciók alapján, objektív kondíciók alapján és nem egy soha véget nem érő politikai történet legyen; ha erről tudna nekünk beszélni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót válaszadásra elsősorban nagykövet úrnak és majd államtitkár úrnak.

DAG FILIP HARTELIUS, Svédország nagykövete: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Szeretném köszönni a parlamenti képviselőknek a kérdéseiket és a rendkívül támogató és pozitív nyilatkozataikat. Ahogy elmondta elnök úr, valóban úgy történt, hogy az első elnökségünk során három prioritás volt, talán három „E” betű volt. Az egyik az enlargement, a bővítés. A második a környezet, az environment, és a haramadik pedig az economy, a gazdaság. Akkor mindenki támogatta a bővítést Magyarországgal nyilván. Nagyon fontos volt akkor, nagyon fontos most is.

Több kérdés merült fel a migrációval kapcsolatban, amely valóban napirenden van, és rendkívül időszerű különösképp azon stresszfényében, amelyet látunk az európai határok mentén. Valóban azt lehet mondani, hogy ez lesz az egyik fontos témakör az elkövetkezendő, március 23-24-ei tanácsülésen, a Bizottság és az elnökség egyaránt fog jelenteni több kérdéstről ezzel kapcsolatban arról, hogy hogyan lehet erősíteni a külső határokat. Infrastrukturális kérdések is fölmerültek, fölmerült a schengeni rendszer működésének ügye, úgyhogy azt gondolom, hogy ezek mindenféleképpen fontos kérdések lesznek, amelyeket itt meg kell vitatnunk.

Ez nyilván elvezet engem a Nyugat-Balkán kérdéséhez. Tudjuk azt, hogy a Nyugat-Balkán fejlesztése is rendkívül fontos számunkra, és az ő fejlődésük, a jólétük nemcsak Magyarország számára, egész Európa számára fontos. Elnökségként és egyszerű tagországgként nyilván támogatjuk. Nincs sok konkrét kérdés, intézményes kérdés napirenden, a legtöbb egy Albánia-Észak-Macedóniával kapcsolatos kormányközi konferencia majd ősszel, aztán van még az eljárás, Bosznia-Hercegovina jelöltségével kapcsolatban nagyon sok kérdés, nyilván nagyon sok kérdés fölmerül a migrációval kapcsolatban. Az egyik Szerbia további integrációja, és nyilván több téma, kérdés van a napirenden, amelyet szeretnénk előremozdítani, szeretnénk Szerbia integrációját előremozdítani, de nyilván eközben van a vízümpolitika, illetve a kül- és biztonságpolitika alakítása. Magyarország, Ausztria sokat segített ilyen szempontból, és úgy gondoljuk, hogy ez egy fontos kérdés lesz. Nagyon sok munka még, hogy ezt a kérdést előrevigyük.

Fölmerült egy kérdés az EU-s pénzekkel és az újjáépítési pénzekkel kapcsolatban. Tudják, hogy a cselekvés, a labda most itt Budapesten pattog a magyar parlamentben, és mihelyst önök részéről megszülettek a döntések, és erről tájékoztatták a Bizottságot, a Bizottság értékeli majd a magyar erőfeszítéseket, és mihelyst a saját értékelését véglegesíti, akkor lesz majd az ECOFIN Tanács napirendjén. Mi nyilván a svéd elnökségként a magunk részéről mindent megteszünk, hogy felgyorsítsuk ezt a folyamatot, de nyilván ez függ attól, hogy a bizottsági jelentésben mi van, másrészt meg hogy a többi tagország mit reagál erre, úgyhogy ezt így elég nehéz lesz pontosan előre jelezni. Nyilván mindent meg fogunk tenni egy pártatlan közreműködőként ezen kérdés előmozdításában. Én ennyit tudok egyelőre mondani.

Úgy gondolom, az amerikai IRA-törvény nagyon-nagyon fontos dolog. Ezt különböző európai játékosok, szereplők is elismerték, mindenekfelett üzleti körök, akik attól félnek, hogy lesznek olyan cégek, vállalatok - különösképp, amelyek új, modern, fejlett technológiát képviselnek - majd ezek után az USA-ba költöznek.

Ennek köszönhetően aztán beszélünk arról is, hogy mondjuk, rugalmasabbá tenni az állami segítséggel kapcsolatos szabályokat. Egyelőre egy előzetes értékelés folyik. Úgy gondolom, mindenféleképpen szükséges, hogy elemezzük a hatásait, biztos, hogy majd márciusban felmerül a rövid és hosszú távú kérdések kapcsán.

Emlékszem, volt egy kérdés, hogy Svédországban mit tettünk, és hogyan reagáltunk rá. Úgy gondolom, ez minden olyan országban felmerül majd, ahol a modern vezető technológiák jelen vannak, ugyanakkor úgy gondolom, hogy nagyon fontos megoldásra jutni, olyan megoldásokat találni, amelyek végül nem protekcionizmushoz vezetnek, és nem zavarják a belső piac és a szabadpiac működését. Úgy gondolom, ez lehetne minden beszélgetésnek az alapja az Európai Tanácsban is majd 23-24-én, tehát megfelelő rövid távú lépésekkel próbáljuk meg már kezelni a hatásokat. Ebben a pillanatban is folyik egy informális energiatanács-ülés, közlekedési-energetikai tanács ülés Stockholmban, ahol például arról tárgyalnak, hogy az elektromos piacot hogyan lehetne újratervezni. Ezen kérdésekre majd márciusban visszatérve szerintem nagyon fontos lesz, hogy ne felejtsük el soha a hosszú távú perspektívákat is, mert Európa hosszú távú versenyképessége és a szilárd alapokon nyugvó versenyképesség a hosszú távú alkalmazkodóképességhez fontos.

Végül Ukrajna és a kisebbségek kérdésében. Azt gondolom, hogy az Európai Unióhoz való közeledésében Ukrajnának az kell következzen, hogy a Bizottság majd jelent a Tanácsnak valamikor a tavasz során. Nyilván minden jelölt országhoz hasonlóan támasztanak feltételeket majd a további integráció szempontjából, és azt gondolom, hogy a kisebbségi jogok kérdésében, mint ahogy ezt mindannyian tudjuk, ez egy nagyon topikus kérdés. Ezért most már sokszor beszéltek az ukránok arról, hogy majd a Velencei Bizottságnak mutatják be a jogszabályaikat, aztán erről majd nyilván a Velencei Bizottságnak is lesz véleménye, azt a véleményt majd mi is véleményezzük, így szerintem még túl kora bármi specifikusat mondani. De ahogy azt már láttuk a korábbi csatlakozások során, ezek a kérdések mindvégig részét képezték a csatlakozási tárgyalásoknak.

Én ennyit gondoltam elmondani, azt hiszem, minden kérdésre válaszoltam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Államtitkár úr, öné a szó.

DR. BÓKA JÁNOS államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Egy kérdésben érzem megszólítva magam. A kormány Svédország NATO-csatlakozással kapcsolatos álláspontja tekintetében szeretném a magyar kormány álláspontját megjeleníteni: a magyar kormány egyértelműen és feltételek nélkül támogatja Svédország NATO-csatlakozását. Az ehhez szükséges előterjesztéseket és javaslatokat a kormány az Országgyűlés elé tárta, a miniszterelnök pedig személyesen ezek elfogadására kérte az Országgyűlést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Nagykövet Úr, igen tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy megköszönjem önöknek a prezentációikat. Sok sikert kívánok önnek, nagykövet úr. Egy régi bizottsági szokás, hogy amikor ide nagykövet érkezik meghallgatásra, akkor átnyújtom nekik a magyar integrációs politika titkos fegyverét, egy üveg tokaji bort, amit, ha megiszik, attól jó egészsége lesz.

DAG FILIP HARTELIUS Svédország nagykövete: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Még mielőtt bezárom az ülést, szeretném képviselőtársaimnak elmondani, hogy a bizottság következő ülésére március 6-án, hétfőn, 9 órától kerül sor a főemelet 66. számú Bánffy Miklós gróf termében, nagykövetjelöltek meghallgatására kerül sor.

Az ülés berekesztése

Köszönöm a részvételt, az ülést bezárom. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 56 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Baloghné Hegedűs Éva és Szűcs Dóra